

DEO OPTIMO MAXIMO VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ,
ET SANCTO LVCÆ, ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA.
QVOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XXV. IANVARII,
M. SIMONE BOVLLOT, Doctore Medico, Præsido.

An in Rheumatismo mochlica?

953.

RHEVMATISMVS corpus affligit vniuersum. Viciosorum humorum moles volubilis è visceribus velut è fontibus in reliquis partes deuoluta, morborum genus omne ac dolorum spargit in musculorum genus. Hinc perpetuâ naturam pugná fatigat, nec prius quiescit quàm sedem fixerit stabilem. Infirmos naturâ articulos frequentius inuadit, quos diris cruciatibus torquet, vel paralyfin eminentie pigro torpore detinet. Summa calamitas. Cum peragrato corporis ambitu, fractis veluti naturæ repagulis, efferus humor ruit in laxum pulmonis parenchyma, omnium penè fluxionum metam ac terminum. Leuius bellum est quod geritur remotius, nec vt in ciuitate, sic innaturali corporis œconomia potentiorum partium vis improbat, quâ se se in imbelles exonerant: grata hæc tyrannis, quæ sacris naturæ penetralibus parit, vt in ignobilem plebem sauiat. Quid autem fundit vniuersalem hanc illuuiem? cerebrumne an hepar? Illud tantæ calamitatis authorem ne incuses, hoc vel citra cerebri auxilium plurimum valet. Nempe non alius ferini huius Rheumatis fons est quàm gratiofus, & alibilis humoris: vt vnde vita toti corpori impertitur, hinc & perniciēs.

CONTVMAX affectus est Rheumatismus: nam & remedijs obstat, & nisi accuratè huic medeatur, in annum vel plures annos nonnunquam extenditur. Iuuenes tamen quàm pueros aut senes frequentius adoritur. Illum parit committitque ferocis humoris, tenuis ac serosi, quin & crassi glutinosique ingens vtriusque copia, & maligna qualitas ab insigni putredine exorta. Augent & alunt Rheumatismum solitæ vacuationis vt menstruum suppressio, vini meracioris potus largior, alimentorum, vt & remediorum immodicus ac intempestiuus vsus. Otium, torpor, austruina aëris constitutio, vel Aquilonia soli natura plurimum faciunt. Sic non vna esse potest illius medela, cuius vt varia ac multiplex causa est, ita & multiplex curandi ratio. Nunc reprimendus ferocientis humoris impetus, malignitas, ac putredo edomanda, infarctus tollendi, exhaustiendæ venæ, ac viscera, nunc suppressa ducenda vacuatio, minuendi cibi aut immutandi, pluribus remedijs interdicens, denique fugienda desidia, infestus cœli solique genius corrigendus. Vt non satis perspiciant qui cæteris omisiss auxilijs, omnem putant in vehementi purgatione operam esse collocandam.

PURGANTIVM medicamentorum genus duplex est. Aliud mitius, quod blandè ac citra molestiam familiares sibi succos educit è corpore, vehementius aliud, quod magnâ vi, vel ipsâ relucente naturâ, è distantissimis partibus trahit humores, mochlicum idcirco appellatur. In hoc genus referuntur scammonia, colocynthis helleborus & quod omnium perniciosissimum est, nec vilo morbi tempore vsurpandum, stibium veneficij nomine iure notatum. Ab hac purgantium specie meritò in omni contumaci morbo, potissimum in Rheumatismo bene prudens Medicus semper abstinuerit, nec modò quæ venenatâ ac noxiâ qualitate humores spiritusque inficiunt, vitauerit, sed & quæcunque naturam vehementius conturbant, ac suâ acrimoniâ irritant: quippe ferocem malignumque humorem demulcere præstat, quàm exagitare, mollibusque enematis, blandis potibus, sed imprimis multiplici ac frequenti venæ sectione, quæ omnium remediorum compendium est, humoris impetum coërcere, ac malignitatem infringere, quàm valentioribus pharmacis adaugere.

DOLORES Rheumatismi infelicitæ ac periculose febris comitatur, feliciter nonnunquam excipit. Discussa omni crassorum humorum colluie, imminentes ac breui redituri cruciatus materiam subtrahit. Ne tamen iniquiore ductus methodo, calidioribus aut acrioribus remedijs hanc accersas vel ipso Rheumate furuiorem. Apagè potentiora diuretica, quæ humores fundunt & liquant eoque penitissimis corporis recessibus intrudunt. Nec serosam humiditatem, totum corporis habitum occupantem, tentes hydroticorum vsu eliminare, scilicet humorum quoque uersum ruentium motum adiuuabis, & discussa tenuiori portione crassiorem in venis ac præcordijs relinques, nouos denuò & grauiore dolores parituram. Multò magis vehementia cathartica fugias, quorum vt maior vis est, sic maius minantur periculum. Misere, quibus ex tali purgatione ingeminantur & exacerbantur dolores! An miseres, quos putrida illuuiis inflexo cursu ad interiora turpi labe inquinat, & excedendo sensum conficit?

LARGVM ventris profluuium in Rheumatismo natura nunquàm molitur bonis ægri rebus, quo omnem humiditatem superfluum, vehementi totius corporis perturbatione, per aluum expurget, expellatque, cuiusmodi vel leui viscerum obstructioni nocet. Quantum verò nociturum, si arte per mochlica procuretur? Certè attracta è toto corporis habitu humorum sarcina hepar obruet, viscerum feruorem ac infarctum adaugebit. Quid si accedat venenatus ac pestilens è stibio halitus? Nimirum interanea excedet ac liquabit, ipsique visceribus labem inuret altius nullis ferè remedijs delendam. Heu quàm sæpe atroces Rheumatismi cruciatus officiosè nimis ac crudeliter propinatum mochlicum atrociori morte commutauit! Longè felicius, si turgeat materia, leui cathartico veluti manu educitur, non temerè tamen vsurpando. Sin crasso phlegmate corpus scatet, multò minùs vehemens catharticum indicat humor crudus, tenui victu, alterantium vsu prius preparandus, ac concoquendus.

Non ergo in Rheumatismo mochlica.

Proponēbat Lutetiæ NICOLAVS BLANCHET, Parisinus, A. R. S. H. M. DC. XLVI.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Guillelmus Petit.

M. Ioannes le Prenost.

M. Nicolaus Crespon.

M. Ioannes Cousin.

M. Rolandus Merlet.

M. Stephanus le Gaigneur.

M. Sebastianus Rainsant.

M. Petrus Guenault.

M. Nicolaus Brayer.

